

Tâm sự Gioan Tẩy Giả

Thơ: Đặng Xuân Thành

Nhạc: Minh Chiết

1. Sa mạc chiều mênh mông mênh mông. tiễn

2. Đâu còn mùi châu chấu thơm hương. Dẫu

người môn đệ cuối lên đường. Tôi ngồi lại nếm nỗi sầu vạn
rằng góc vườn chúng bay lượn. Chay lòng vậy, vẫn hơn là buồn

cổ. Một kiếp cô đơn gặm nhấm lòng.

tênh. Bạn với ai? Thôi bạn với côn trùng.

Mật ngọt hôm nay sao thật đắng cay. Ong ơi thôi

Này Chiên Thiên Chúa, hỡi chàng An - rê. Thôi Gio - an

hút mật hôm nay. Chứa cho hoa đẹp thêm ngày

hỡi kia Chúa đã về. Làn môi run chỉ xin khê

nữa. Bè bạn với ta chốn lạc bấy.

nói: Còn gì nữa đâu mà tái tê lòng.

Vẫn biết mình chỉ là kẻ đưa đường, sao cứ bị
rịn một nỗi vẫn vương. Vẫn biết
Chúa là bờ là bến, sao cứ mong dò ở lâu
hơn. Hay là Ngài cho cả tôi theo với, để thỏa lòng
không, một ước mong. Hay là Ngài cho cả tôi theo
với, để thỏa lòng không, một ước mong.